

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 8014201056
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8014201056.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobkyne: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, proti žalovanému: HMG Recovery, k.s., so sídlom v Bratislave - mestská časť Staré Mesto, Červeňova č. 14, IČO: 46 333 908, správca konkurznej podstaty úpadcu PIENSTAV a.s. v konkurze, so sídlom v Starej Ľubovni, Levočská č. 27, IČO: 00 188 034, o určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia pohľadávok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. februára 2017, č. k. 3S/58/2014-89 v spojení s opravným uznesením z 28. apríla 2017, č. k. 3S/58/2014-100, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22. februára 2017, č. k. 3S/58/2014-89, v spojení s opravným uznesením z 28. apríla 2017, č. k. 3S/58/2014-100, p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní podľa § 32 ods. 13 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej „zákon č. 7/2005 Z.z.“) určil, že v konkurznom konaní úpadcu: PIENSTAV a.s. v konkurze, so sídlom v Starej Ľubovni, Levočská č. 27, IČO: 00 188 034, č. k. 2K/23/2014

- pohľadávka žalobkyne vo výške 1.861,73 eur, zapísaná do zoznamu pohľadávok pod č. 201 je zistená vo výške 1.861,73 eur čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia,
- pohľadávka žalobkyne vo výške 31.423,50 eur, zapísaná do zoznamu pohľadávok pod č. 202 je zistená vo výške 31.423,50 eur čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia,

- pohľadávka žalobkyne vo výške 28.667,50 eur, zapísaná do zoznamu pohľadávok pod č. 203 je zistená vo výške 28.667,50 eur čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia,
- pohľadávka žalobkyne vo výške 28.455,40 eur, zapísaná do zoznamu pohľadávok pod č. 204 je zistená vo výške 28.455,40 eur čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia,
- pohľadávka žalobkyne vo výške 20.089,90 eur, zapísaná do zoznamu pohľadávok pod č. 205 je zistená vo výške 20.089,90 eur čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia,
- pohľadávka žalobkyne vo výške 17.478,70 eur, zapísaná do zoznamu pohľadávok pod č. 206 je zistená vo výške 17.478,70 eur čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia a
- pohľadávka žalobkyne vo výške 14.786,90 eur, zapísaná do zoznamu pohľadávok pod č. 207 je zistená vo výške 14.786,90 eur čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia.

2. Krajský súd predmetnú vec prejednal v intenciách § 32 ods. 1, 2, 3, 5, 8 a 9, § 160 a § 161 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. ako aj v zmysle právnej úpravy zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „zákon č. 160/2015 Z.z.“) a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd mal preukázané, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia právneho dôvodu výšky, vymáhateľnosti a poradia pohľadávok popretých správcom konkurznej podstaty úpadcu. Žalobkyňa v reštrukturalizácii pôvodne uplatnila pohľadávky v rozsahu 208.986,80 eur, pričom v reštrukturalizačnom pláne v súlade s § 135 ods. 2 písm. a/ zákona č. 7/2005 Z.z. zabezpečené pohľadávky žalobkyne pôvodne vo výške 36.414,10 eur boli zmenené a suma plánom zmenených pohľadávok u žalobkyne bola vo výške 30.951,99 eur; nezabezpečené pohľadávky boli zapísané do reštrukturalizačného plánu v rozsahu

172.172,70 eur. V reštrukturalizačnom pláne sa dlžník zaviazal veriteľom mimoriadnymi splátkami do 30. júna 2018 zaplatiť aj zvyšok pohľadávok zabezpečených v prípade dosiahnutia zisku. 25% zo sumy vypočítanej podľa vzorca reštrukturalizačného plánu malo byť použité ako mimoriadna splátka na úhradu pohľadávok zaradených do skupiny zabezpečených a nezabezpečených pohľadávok. Keďže dlžník nebol spôsobilý plniť svoj reštrukturalizačný plán, a v konečnom dôsledku bol na neho vyhlásený konkurz dňa 5. mája 2014, tak správca konkurznej podstaty žalobkyňou prihlásené pohľadávky do konkurzu poprel s odkazom na to, že splnil plán, vyplatil zmenené pohľadávky žalobkyne (30.951,99 eur) a celkove vyplatil 42.019,00 eur. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 160 zákona č. 7/2005 Z.z., že v prípade prihlásenia konkurzu na majetok dlžníka alebo preberajúcej osoby skôr, ako je plán riadne splnený, sa plán vyhlásením konkurzu stal neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte neboli splnené. Ak žalovaný splnil riadne plán, nemohol sa plán stať neúčinným vo vzťahu k žalobkyňi, pretože jej nároky podľa plánu boli žalovaným splnené.

4. Podľa názoru krajského súdu žalobkyňa riadne prihlásila do reštrukturalizácie svoje pohľadávky. V reštrukturalizačnom pláne zabezpečené pohľadávky boli zmenené - odpustené, takže sumy plánom zmenených pohľadávok žalobkyne boli v rozsahu 30.951,99 eur a nezabezpečené pohľadávky ostali vo výške 182.572,70 eur. V reštrukturalizačnom pláne sa ale pri obidvoch skupinách zabezpečených a nezabezpečených pohľadávok dlžník zaviazal mimoriadnymi splátkami uspokojiť zvyšok pohľadávok do 30. júna 2018, pokiaľ bude dosahovaný zisk a 25 % z toho bude použitých na úhradu týchto mimoriadnych splátok pre zostávajúce pohľadávky žalobkyne. Ak žalovaný neplnil záväzok z reštrukturalizačného plánu v časti mimoriadnych splátok, možno konštatovať, že v zmysle § 160 zákona č. 7/2005 Z.z. nebol plán reštrukturalizácie riadne plnený a vyhlásením konkurzu sa plán stal neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené. Ak pohľadávky žalobkyne neboli uspokojené v reštrukturalizačnom konaní, nie je dôvod popierať spätne prihlásené neuhradené pohľadávky z reštrukturalizácie do konkurzu. Správca konkurznej podstaty pri prihlásených pohľadávkach pod č. 201 - 207 odmietol ich zaradenie, že úpadca uhradil veriteľovi celú plánom zmenenú pohľadávku v zmysle záväznej časti plánu a jeho nárok prihlásiť pohľadávky do konkurzného konania zanikol, pretože nárok zanikol splnením plánom zmenené pohľadávky z reštrukturalizácii je nedôvodný. Ak dlžník nesplnil v reštrukturalizácii záväznú časť plánu a mimoriadne splátky, na ktorých plnenie sa zaviazal do 30. júna 2018, potom plán vyhlásením konkurzu sa stal voči žalobkyňi ako

účastníkovi plánu neúčinný (§ 160 zákona č. 7/2005 Z.z.) a neuspokojené pohľadávky z reštrukturalizácie môže prihlásiť do konkurzného konania. Keďže správca konkurznej podstaty poprel prihlásené neuspokojené pohľadávky z reštrukturalizácie, potom žalobca postupom podľa § 32 ods. 9 ZKR domáhal sa určenia popretých pohľadávok, ktorému nároku súd vyhovel a rozhodol tak, ako uvedené vo výroku tohto rozsudku.

5. Uzavrel, že žalobkyni, ktorej pohľadávky neboli v reštrukturalizácii uspokojené, nezaniklo právo domôcť sa neuspokojených pohľadávok v konkurze, ak reštrukturalizačný plán nebol riadne splnený. Nesplnený plán sa vyhlásením konkurzu stal neúčinným voči účastníkom plánu, teda veriteľom a títo sú oprávnení neuspokojené pohľadávky z plánu opätovne prihlásiť do konkurzu.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že sporovým stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal.

II.

7. Žalovaný podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie.

8. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Uviedol, že uznesením Okresného súdu Prešov z 2. júna 2010, sp. zn. 3R/1/2010, súd začal reštrukturalizačné konanie dlžníka PIENSTAV a.s., pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8. júna 2010. Uznesením Okresného súdu Prešov z 8. júna 2010, sp. zn. 3R/1/2010, súd povolil reštrukturalizačné konanie dlžníka PIENSTAV a.s., pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. júna 2010. Veritelia si mali prihlásiť svoje pohľadávky v zmysle § 121 zákona č. 7/2005 Z.z. v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie, t. j. všetky nároky, ktoré im vznikli v zmysle § 120 menovaného zákona.

10. Ďalej poukázal na

- § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého cit.: „Ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.“,

- § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého cit.: „Zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou.“,

- § 160 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého cit.: „V prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka alebo preberajúcej osoby skôr, ako je plán riadne splnený, sa plán vyhlásením konkurzu stáva neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené.“,

- § 161 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého cit.: „Plnenia poskytnuté účastníkovi plánu na základe plánu sa v prípade neúčinnosti plánu voči nemu v rozsahu určenom plánom (§ 139) započítajú.“

11. V tejto súvislosti uvádzal, že žalobkyňa si svoje pohľadávky prihlásila do konkurzu, ich vymáhateľnosť však zanikla z dôvodu, že úpadca (v tom čase dlžník) uhradil veriteľovi celé plánom zmenené pohľadávky v zmysle záväznej časti plánu; nárok žalobkyne prihlásiť si do predmetného

konkurzného konania svoje pohľadávky taktiež zanikol, pretože predmetné pohľadávky zanikli splnením plánom zmenenej pohľadávky v reštrukturalizácii. Tvrdenia o existencii nároku žalobkyne na úhradu zvyšku pohľadávky z dôvodu nároku na mimoriadne splátky podľa bodu 1.1.1C a bodu 1.1.2B nemožno akceptovať, nakoľko nárok na mimoriadne splátky vzniká iba v prípade mimoriadneho zisku úpadcu (v tom čase dlžníka). Nakoľko úpadca nebol schopný plniť reštrukturalizačný plán voči ostatným veriteľom, nemohol ani vytvárať mimoriadny zisk, a teda nárok žalobkyne na mimoriadne splátky ani nevznikol.

12. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby rozsudok zmenil tak, že návrh na začatie konanie zamietne a žiadnemu z účastníkov neprizná nárok na náhradu trov konania.

III.

13. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila podaním z 12. mája 2017.

14. Uviedla, že hoci bola podľa plánu zaviazaná na prijatie riadneho plnenia 85 % (t.j. 30.951,99 eur) svojich zistených zabezpečených plánom zmenených pohľadávok a na 20 % (t.j. 34.514,54 eur) svojich nezabezpečených plánom zmenených pohľadávok, nesúhlasila s takýmto vysporiadaním pohľadávok, nakoľko na schvaľovacej schôdzi hlasovala proti prijatiu plánu. Poukázala na to, že úpadca uhradil len časť plánom zmenených a na schôdzi schválených pohľadávok vo forme riadnych splátok a tiež neuhradil všetky úroky na zabezpečené pohľadávky, na ktoré sa zaviazal v bode 1.1.1 B záväznej časti plánu, podľa ktorého nesplatené plánom zmenené pohľadávky veriteľov zaradené do skupiny č. 1 - Zabezpečené pohľadávky budú počnúc dňom právoplatnosti uznesenia súdu o potvrdení reštrukturalizačného plánu (t. j. dňa 30. decembra 2010) až do úplného splatenia úročené vo výške 3-mesačnej úrokovej sadzby EURIBOR + 0,20 % p.a. s tým, že tieto budú splatné pozadu vždy k ultému príslušného kalendárneho štvrtého roka. Dlžník bol podľa reštrukturalizačného plánu zaviazaný na úhradu plánom zmenených zabezpečených pohľadávok formou riadnych polročných splátok do 31. decembra 2017. Dlžník však uhradil 5. až 14. splátku jednorázovo dňa 19. augusta 2013. Podľa reštrukturalizačného plánu bol dlžník zaviazaný aj na úhradu úrokov v 3-mesačných intervaloch až do úplného splatenia plánom zmenených zabezpečených pohľadávok, t. j. do 31. decembra 2017. Dlžník uhradil splátku úrokov vo výške 23,83 eur naposledy dňa 27. marca 2013, pričom podľa plánu bol zaviazaný na úhradu minimálne ešte jednej splátky úrokov splatnej do 30. septembra 2013, analogicky nadväzujúcej na jednorázovú úhradu 5. až 14. splátky na plánom zmenené zabezpečené pohľadávky. Dlžník však túto splátku nikdy neuhradil, pričom minimálne v tejto časti sa plán považuje za nesplnený.

15. Žalobkyňa ďalej uviedla, že dlžník sa v zmysle záväznej časti plánu bod 1.1.1 C na str. 70 zaviazal uhradiť zabezpečeným veriteľom mimoriadne splátky, ktoré sa nepovažujú za plnenie riadnych splátok, a ktoré sú splatné k 30. júnu kalendárneho roka na základe výsledkov predchádzajúceho roka nad mieru uspokojenia stanovenú fixne v reštrukturalizačnom pláne, t.j. nad 85 % zistenej istiny, maximálne však do výšky 100 % zistenej prihlásenej istiny a príslušenstva, čo dlžník nikdy nesplnil.

16. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

IV.

17. Vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu bolo žalovanému doručené dňa 24. mája 2017 na vedomie.

V.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací podľa § 470 ods. 1, 4

CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 CSP), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

19. Účelom reštrukturalizačného konania je ekonomická záchrana dlžníka, ktorému sa umožní počas sanačného konania pokračovať v podnikateľskej alebo inej ekonomickej aktivite pod dozorom súdu, správcu a veriteľov. Akékoľvek sanačné konanie však predpokladá proaktívny prístup dlžníka, pretože nie je možné vykonať sanáciu dlžníka, ak o to neprejaví záujem sám dlžník. To sa prejavuje predovšetkým v tom, že dlžník (ak mu hrozí úpadok / je v úpadku) môže sám poveriť správcu vypracovaním reštrukturalizačného posudku na účely zistenia, či sú splnené predpoklady na jeho reštrukturalizáciu (§ 108 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.). Nakoľko reštrukturalizácia predpokladá pokračovanie v ekonomickej činnosti dlžníka, tento by mal mať zachované tie ekonomické prostriedky, ktoré sú z hľadiska pokračovania tejto činnosti potrebné. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákon č. 7/2005 Z.z. umožňuje dlžníkovi aktivovať reštrukturalizačné konanie už v štádiu hroziaceho úpadku. Ekonomická možnosť reštrukturalizácie sa musí osvedčiť ešte pred samotným podaním návrhu na začatie príslušného konania na súd; osvedčuje sa reštrukturalizačným posudkom. Vypracovaním posudku sa zabráni tomu, aby dlžník účelovo viedol reštrukturalizačné konanie a oddľoval konkurzné konanie. Vypracovaný posudok môže slúžiť veriteľovi ako odborné posúdenie ekonomickej situácie dlžníka na zváženie jeho ďalšieho postupu. Neúspešné sanačné konania však prechádzajú do likvidačného konkurzu. Kľúčové postavenie v rámci už prebiehajúcej reštrukturalizácie má reštrukturalizačný plán, ktorý schvaľujú veritelia (1/ veriteľský výbor a 2/ schvaľovacia schôdza) a následne potvrdzuje súd. Plán musí reagovať na ekonomické podmienky dlžníka a na jeho záväzky, teda pohľadávky jeho veriteľov; jeho obsahom je hlavne zmena záväzkov dlžníka najmä čo do obsahu záväzkov, a bude sa týkať najmä rozsahu plnenia záväzkov a lehoty plnenia. V pláne sa musí riešiť právny osud všetkých prihlásených pohľadávok veriteľov, prípadne majetkových práv spoločníkov dlžníka upravujúci vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej uvedených - účastníkov plánu, ako aj rozsah a spôsob uspokojenia tých účastníkov plánu, ktorí sú veriteľmi prihlásených pohľadávok, prípadne akcionármi dlžníka. Po potvrdení plánu súdom je plán záväzný pre všetkých účastníkov plánu. Člení sa na opisnú časť a záväznú časť, pričom záväzná časť plánu obsahuje určenie všetkých práv a záväzkov, ktoré majú účastníkom plánu podľa plánu vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť. Výsledkom sanačných postupov je čiastočné uspokojenie pohľadávok veriteľov, pričom vo zvyšku ich pohľadávky na rozdiel od likvidačného konkurzu zanikajú, alebo sa inak oslabia právne tak, že sa nedajú vymáhať a oddľženému dlžníkovi sa poskytuje nová možnosť úspešne pokračovať v podnikateľskej činnosti.

20. Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd mal preukázané, že Okresný súd Prešov uznesením z 2. júna 2010, sp. zn. 3R/1/2010 začal reštrukturalizačné konanie dlžníka PIENSTAV a.s., uznesením z 8. júna 2010, sp. zn. 3R/1/2010 súd povolil reštrukturalizačné konanie dlžníka PIENSTAV a.s. s tým, že v zmysle tohto uznesenia si mali zároveň veritelia prihlásiť svoje pohľadávky. Žalobkyňa si v reštrukturalizačnom konaní vedenom pod sp. zn. 3R/1/2010 uplatnila prihláškou pohľadávky v celkovej výške 208.986,80 eur, pozostávajúce z nezaplateného poistného na sociálne poistenie za obdobie január XXXX, apríl 2009, máj 2009, august 2009, október 2009, november 2009, december 2009, január 2010, marec 2010 a apríl 2010. Z toho pohľadávky v celkovej sume 138.624,80 eur boli prihlásené ak zabezpečené (záložné právo k nehnuteľnosti) a v sume 70.362,00 eur ako nezabezpečené. Uznesením z 21. decembra 2010 uverejnením v Obchodnom vestníku dňa 29. decembra 2010 súd rozhodol o potvrdení reštrukturalizačného plánu s tým, že pohľadávka žalobkyne bola predkladateľom plánu zaradená do skupiny zabezpečených pohľadávok v sume 36.414,10 eur a do skupiny nezabezpečených pohľadávok v sume 172.572,70 eur. Najvyšší súd mal tiež preukázané, že Okresný súd Prešov uznesením z 5. mája 2014, sp. zn. 2K/23/2014, uverejneným v Obchodnom vestníku dňa 13. mája 2014 pod číslom 89/2014 vyhlásil na majetok úpadcu - PIENSTAV a.s. konkurz. Žalobkyňa si prihlásila súhrnnou prihláškou pohľadávky v celkovej sume 162.817,92 eur pod číslom 1 až 11. Následne správca listom doručeným žalobkyni dňa 30. júla 2014 oznámil popretie prihlásených pohľadávok evidovaných pod č. 201 až 207. Konkrétne sa jednalo o pohľadávky prihlásené z titulu nezaplateného poistného na

sociálne poistenie za obdobie august 2009 v sume 1.861,73 eur, október 2009 v sume 31.423,50 eur, november 2009 v sume 28.667,50 eur, december 2009 v sume 28.455,40 eur, január 2010 v sume 20.089,90 eur, marec 2010 v sume 17.478,70 a apríl 2010 v sume 14.786,90 eur, v celkovej sume 142.763,63 eur. Dôvod popretia uvedených pohľadávok spočíval v tom, že žalobkyňa si tieto pohľadávky prihlásila do reštrukturalizácie, tieto však zanikli z dôvodu, že úpadca (toho času dlžník) uhradil žalobkyni všetky plánom zmenené pohľadávky v zmysle záväznej časti plánu, čím nárok prihlásiť tieto pohľadávky do konkurzného konania zanikol.

21. Sporným zostalo vyriešenie otázky, či reštrukturalizačným plánom zmenené pohľadávky žalobkyne zanikli z dôvodu, že úpadca (na účely reštrukturalizácie „dlžník“) uhradil žalobkyni všetky plánom zmenené pohľadávky v zmysle záväznej časti plánu, čím nárok prihlásiť tieto pohľadávky do konkurzného konania zanikol. Konkrétne, jadrom prejednávanej veci je posúdenie, či všetky zmenené pohľadávky sa na účely § 160 zákona č. 7/2005 Z.z. považujú za uhradené i napriek tomu, že dlžník sa okrem platenia riadnych splátok zaviazal aj na úhradu mimoriadnych splátok v zmysle záväznej časti reštrukturalizačného plánu (teda nad mieru uspokojenia formou riadnych splátok), ktoré však neuhradil.

22. Podľa § 160 zákona č. 7/2005 Z.z., v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka alebo preberajúcej osoby skôr, ako je plán riadne splnený, sa plán vyhlásením konkurzu stáva neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené.

23. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., v prípade neúčinnosti plánu voči veriteľovi sú dlžník a preberajúca osoba povinní spoločne a nerozdielne splniť pôvodnú pohľadávku veriteľa v rozsahu, v akom bola pohľadávka prihlásená a zistená, spolu s úrokom podľa osobitného predpisu 25) počítaným zo zistenej časti pohľadávky od začatia reštrukturalizačného konania. Pohľadávku veriteľa sú dlžník a preberajúca osoba povinní splniť v pôvodnej lehote splatnosti.

24. Podľa § 161 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., plnenia poskytnuté účastníkovi plánu na základe plánu sa v prípade neúčinnosti plánu voči nemu v rozsahu určenom plánom (§ 139) započítajú.

25. Zo záväznej časti reštrukturalizačného plánu vyplýva, že na účely hlasovania o pláne boli vytvorené dve skupiny, a to Skupina č. 1 - Zabezpečené pohľadávky a Skupina č. 2 - Nezabezpečené pohľadávky. Do skupiny zabezpečených pohľadávok boli zaradené pohľadávky aj žalobkyne v sume 36.414,10 eur, pričom v zmysle plánu sa táto vzdala 15 %, teda suma plánom zmenených pohľadávok bola stanovená na 30.951,99 eur s tým, že splácanie takto zmenenej sumy sa rozloží na 7 rokov vo forme 14. riadnych splátok. V zmysle Záväznej časti plánu (1.1.1 C. - „Mimoriadne splátky pohľadávok zaradených do tejto skupiny“) sa dlžník zaviazal uhradiť zabezpečeným veriteľom (teda aj žalobkyni) mimoriadne splátky, ktoré sa nepovažujú za plnenie riadnych splátok upravených v záväznej časti reštrukturalizačného plánu, a ktoré sú splatné k 30. júnu kalendárneho roku na základe výsledkov predchádzajúceho roku nad mieru uspokojenia stanovenú fixne v pláne, t. j. nad 85 % zistenej istiny prihlásených zabezpečených pohľadávok, maximálne však do výšky 100 % s tým, že prvá mimoriadna splátka sa vypočíta za zdaňovacie obdobie roku 2011 a posledná mimoriadna splátka bude splatná do 30. júna 2018. Zároveň zo Záväznej časti plánu (1.1.1 A. v časti „Zmena pohľadávok veriteľov zaradených do skupiny č. 1“) mal súd tiež preukázané, že zápisy všetkých záložných práv zabezpečených veriteľov v katastri nehnuteľností, ako aj v osobitných registroch ostávajú po schválení reštrukturalizačného plánu zachované do doby úhrady poslednej splátky plánom zmenených zabezpečených pohľadávok s tým, že po tom, čo dlžník uhradí veriteľom zaradeným do tejto skupiny všetky riadne a mimoriadne splátky podľa záväznej časti reštrukturalizačného plánu, sú zabezpečení veritelia povinní v lehote do 10 dní vystaviť kvitanciu na výmaz záložného práva, na základe ktorej dlžník podá na príslušnú správu katastra návrh na zrušenie záložného práva prihláseného do tohto reštrukturalizačného konania. Zabezpečený veriteľ je tiež povinný v lehote 10 dní po uhradení všetkých riadnych a mimoriadnych splátok podľa záväznej časti reštrukturalizačného plánu podať návrh na výmaz zisteného prihláseného záložného práva registrovaného v Notárskom centrálnom registri záložných práv.

Do skupiny nezabezpečených pohľadávok boli zaradené pohľadávky aj žalobkyne v sume 172.572,70

eur, pričom v zmysle plánu sa táto vzdala 80 % s tým, že splácanie takto zmenenej sumy sa rozloží na 3 roky vo forme 6. riadnych splátok. Zároveň v zmysle Závaznej časti plánu (1.1.2 B. - „Mimoriadne splátky pohľadávok zaradených do tejto skupiny“) sa dlžník zaviazal uhradiť veriteľom (teda aj žalobkyni) mimoriadne splátky, ktoré sa nepovažujú za plnenie riadnych splátok upravených v záväznej časti reštrukturalizačného plánu, a ktoré sú splatné k 30. júnu kalendárneho roku na základe výsledkov predchádzajúceho roku nad mieru uspokojenia stanovenú fixne v pláne, t. j. nad 20 % zistenej istiny prihlásených zabezpečených pohľadávok, maximálne však do výšky 100 % s tým, že prvá mimoriadna splátka sa vypočíta za zdaňovacie obdobie roku 2011 a posledná mimoriadna splátka bude splatná do 30. júna 2018.

26. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dlžník v zmysle súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu sa zaviazal na úhradu plánom zmenených zabezpečených pohľadávok formou riadnych polročných splátok (posledná splátka do 31. decembra 2017) a tiež na úhradu nezabezpečených pohľadávok formou riadnych polročných splátok (posledná splátka do 31. decembra 2013). Okrem toho sa zaviazal pri oboch skupinách zabezpečených a nezabezpečených pohľadávok uhrádzať mimoriadne splátky nad rámec riadnych splátok, teda nad mieru uspokojenia uvádzaného v príslušnom pláne, t.j. nad 85 % zistenej istiny prihlásených zabezpečených pohľadávok a nad 20 % zistenej istiny prihlásených nezabezpečených pohľadávok, najviac do výšky 100 %. Ak žalovaný neplnil záväzok z reštrukturalizačného plánu v časti mimoriadnych splátok, možno konštatovať, že v zmysle § 160 zákona č. 7/2005 Z.z. nebol plán reštrukturalizácie riadne plnený a vyhlásením konkurzu sa plán stal neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené, teda aj voči žalobkyni. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v rámci prebiehajúcej reštrukturalizácie dlžník pokračuje v podnikateľskej alebo inej ekonomickej aktivite (i keď pod dozorom súdu, správcu a veriteľov), a teda dosahovanie zisku sa predpokladá. V predmetnom potvrdenom reštrukturalizačnom pláne bolo deklarované dosahovanie zisku v období trvania reštrukturalizácie (2011 - 2017), pričom neplnenie plánu, respektíve dosahovanie negatívnych výsledkov na rozdiel od v pláne deklarovaných záverov nemožno klásť na ťarchu samotných účastníkov reštrukturalizačného konania. Navyše záväzok dlžníka obsiahnutý v záväznej časti reštrukturalizačného plánu, ktorým sa tento zaviazal uhrádzať pohľadávky veriteľov aj formou mimoriadnych splátok (bez toho, aby bola dotknutá jeho povinnosť uhrádzať riadne splátky) bol spôsobilý do značnej miery ovplyvniť aj správanie účastníkov reštrukturalizačného konania (veriteľov) predovšetkým vo vzťahu k schvaľovaniu reštrukturalizačného plánu. Pokiaľ teda dlžník nesplnil svoje záväzky, na ktoré sa zaviazal v záväznej časti reštrukturalizačného plánu - mimoriadne splátky pohľadávok predpokladané plánom, nemožno túto skutočnosť klásť na ťarchu samotných veriteľov a na úkor zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a oprávnených záujmov.

27. S poukazom na to, že krajský súd správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.